

ОЦІНКА ВПЛИВУ ПОЄДНАННЯ ІШЕМІЧНОЇ ХВОРОБИ СЕРЦЯ ТА ЦУКРОВОГО ДІАБЕТУ 2 ТИПУ НА ХАРАКТЕРИСТИКИ ІНТЕРВАЛУ QT

Жаркова А. В., Логвинюк Г. В.

Сумський державний університет,

кафедра сімейної медицини з курсами пропедевтики внутрішніх хвороб та ендокринології

Ішемічна хвороба серця (ІХС) є одним з найбільш розповсюджених патологічних станів, що призводить до погіршення якості життя, інвалідизації та смертності населення. Значно погіршує клінічний перебіг і посилює ризик розвитку судинних ускладнень наявність супутньої патології – цукрового діабету (ЦД) 2 типу. Насьогодні значна увага приділяється прогностичному значенню тривалості та дисперсії інтервалу QT як маркера розвитку фатальних аритмій і раптової коронарної смерті у хворих на ІХС у поєднанні з ЦД 2 типу. Стани гіперглікемії і гіпоглікемії при ЦД можуть призводити до подовження інтервалу QT, і, як наслідок, почащення нападів поліморфної шлуночкової тахікардії з несприятливим прогнозом.

Метою нашого дослідження було встановлення залежності між рівнем глікемії і тривалістю інтервалу QT у хворих на стабільну стенокардію і ЦД 2 типу.

До дослідження було залучено 65 пацієнтів, розподілених на 2 групи: 1-ша група – 32 хворих на ізольовану стабільну стенокардію, 2-га група – 12 хворих на стабільну стенокардію, поєднану з ЦД 2 типу. Контрольну групу склали 12 практично здорових осіб. Усім пацієнтам проводилось вимірювання рівня глюкози крові та електрокардіографічне дослідження в 12-ти відведеннях з подальшим розрахунком тривалості інтервалів Q-T в усіх відведеннях. Дисперсію інтервалу Q-T визначали як різницю між тривалістю максимального і мінімального інтервалів. Розрахунок значення коригованого інтервалу Q-T (QTc) проводили за формулою Базетта: $QTc = Q-T/R-R*0,5$.

За результатами проведеного дослідження визначено, що середнє значення QTc у 2-й групі було достовірно більше, ніж у 1-й групі, і склало 0,441 с і 0,393 с відповідно ($p = 0,001$). Частота подовження інтервалу QTc також була вище у 2-й групі (73,2 проти 21,1 %; $p = 0,01$). Також встановлено, що у 2-й групі дисперсія інтервалу QT була вище порівняно з 1-ю групою та контрольною групою (3,84 проти 1,03 і 1,11 відповідно; $p = 0,01$; 0,02; 0,50). Середні рівні глікемії у 1-й, 2-й і 3-й групах - $5,36 \pm 0,15$; $9,74 \pm 0,71$; $4,31 \pm 0,12$ ммоль/л ($p = 0,001$; 0,001,0,005) відповідно.

Була встановлена пряма кореляція QTc з рівнем глікемії (1-ша група – $r = 0,67$; $p < 0,05$, 2-га група – $r = 0,75$; $p < 0,05$).

Таким чином, результати проведеного аналізу показали, що у хворих на коморбідний перебіг стабільної стенокардії та ЦД частота подовження інтервалу QT була достовірно вищою, а його дисперсія та середнє значення інтервалу QTc були достовірно більшими. Також слід відмітити наявність прямого кореляційного зв'язку між плазмовими рівнями глюкози крові та тривалістю QTc. Виявлені зміни можна розцінювати як підтвердження даних щодо впливу метаболічних змін при цукровому діабеті на розвиток набутого синдрому подовженого інтервалу QT.